

Na nowe lěto.

Do noweg lěta stupamy; — nam, Jesu, pomož we nusy,
— naš hoplewaj psched neznadu, — psched wojnu, mrětwu, dro-
gošću, — se strowim hobdar luždy ščtand, — a pod twoj icžit
sej žety land!

Šdžarž twojo šwěte słowo nam, — hobšwarnuj twoju
zerkwoju šam, — šicheł lěto šgnadu kronowasč, — nam žognowane
sežodre dasč! — Až taku pšchošbu štyšyšč ty, — še dowěre
šče šchesčijany. Amen!

R. p. My šchesčijany nedejmy to nowe lěto sach-
pišč šjadneju hutschobu, šotrež jo šchylno šchojadno, šaž
te tataše, šenz wot Boga niz newěže; tež niz we rufchtu
a šogoleńu, šaž te žišči togo šwěta, ale we měńu togo
Kněša Jesuša, a šbjatowanim a šdowěrenim š tomu, šenz
pšchifšel jo, tych grěšnikow šbožnych žhuit, a šotaregož
gnada šužde žajščo weliša jo nad nami. A gaž my
taš na tom prose tog noweg lěta štojmy a šamyšlone do
nog glědamy, še pšchafšajuze, žo dēre taš nam pšchinasč
bužo, ga žo dēre ta hutschoba šginušč we ššchachu a bo-
jasni, ale byšč troščna, i. dušča, Šesus štoj pšes tebe
a žo štebu do tog noweg lěta; won jo ten Kněš tog
žaša a teje nimernosčji. A to jo weliši trošcht ša naš
we tom nētejščnem žašu, žož my še žhwimy, došulž šče
ššupy a wēšby tog šwěta še chlimpy. Šchaš napina še
ten šty winiš š želeju možu, wēž aš howaš žedne, aby to
Šesušowe mě še šwěta hurodowaš, aby šchylno wotporaš,
žož š Boga jo a š Bogu wēžo. „Pšchez šteju zerkwoju a